

ikke, at der kan være Noget i Veien for, at t. Ex. enhver Brændevinsbrænder havde et Dplagsrum, hvortil han leverede Toldvæsenet Nøglen, saaledes at Brændevinsafgiften først betales efterhaanden, som Brændevinen udleveredes derfra. Det vilde være en betydelig Lettelse. Den Gang, jeg bragte dette Spørgsmaal paa Bane, udtalte den ærede Finansminister, foranlediget af mine Ytringer, sig kort herom. Den ærede Minister var vel ikke den Gang Finansminister, men i sin Egenkab af Medlem af Folkethinget udtalte han noget derom; jeg har ikke Tidenden, hvortil det staaer, ved Haanden, men hvis jeg ikke erindrer feil, sagde den ærede Minister, at man nu her i Kjøbenhavn og Helsingør havde Frilagere, og at man kunde benytte disse paa den Maade til Fordel for den indenlandtske Brændevin. Det staaer ikke klart for mig, hvorledes det skulde ske, men i alt Fald vilde det jo kun være Tilfældet her i Kjøbenhavn og Helsingør. Jeg tror imidlertid, at det vilde være en stor Lettelse, hvis saadanne Frilagere, som af mig er nævnt, kunde indføres overalt; jeg veed ikke rettere, end at det finder Sted i andre Lande, men foruden den almindeligste Fordel, at det vil lette Fabrikationen, hvilket jo ogsaa maa komme Forbrugerne til Gode, vil det ogsaa have en anden Fordel. Vi kunne jo nemlig kun ønske, at Sprit i stor Mængde maa blive fabrikeret her og udført til Udlandet. Det er Noget, der maa være til Gavn for Agerbruget, men før at dette kan ske, vilde den Lettelse være ønskelig, at man havde saadanne Frilagere, saa at man fra dem ligesom fra vore Kreditoplag kunde uden at betale nogen Afgift udføre Væerne til Udlandet. Der vil maaske blive indvendt, at for Dieblisset faar man Toldgodtgjorelse, naar man udfører Brændevin, men man faar ikke den fulde Godtgjorelse; der tages Noget derved; og i alt Fald er der den Ulempe, at Afgiften skal betales kontant, saa at der skal Kapitalister til at beskæftige sig med denne Fabrikation. Hvis man derimod havde Frilagere, vilde der ikke behøves store Kapitaler dertil, og saa vilde man derfra kunne udføre Sprit til Udlandet. Jeg skal tillade mig at henstille dette til senere Overbetæelse og kun tillade mig at udtale, at

jeg er enig med det ærede Medlem for Hørens i, at det ikke kunde være rigtigt at gaa for vidt med Hensyn til Enkelthederne i Forhandlingen om denne Sag, da det vist er nødvendigt, at denne Sag kommer til Behandling i det Udvælg, som allerede er nedsat angaaende Toldtariffagen.

N. Sage: Der synes vistelig at være en Slags Vanskelighed for Thinget ved at behandle nærværende Lovforslag, naar det ikke sker i Forbindelse med de øvrige Sager, som gaa i samme Retning, navnlig Toldloven, og den ærede sidste Taler gav os en Prøve paa denne Vanskelighed ved alene at holde sig til Lovforslaget. Da det nu imidlertid en Gang er her, skal jeg dog tillade mig nogle Bemærkninger derom, men de skulle kun være saa, idet Stemningen synes at være for, at man ikke skal indlade sig videre paa Enkelthederne. Jeg skal i Dørligt bemærke, at medens den ærede sidste Taler gav ret gode Grunde for at forhøje Brændevinsaffekten, vilde han paa samme Tid modsætte sig denne Forhøielse. Der er et Par Punkter, hvorom jeg gjerne vilde have Oplysning. Der siges i § 4, at Afgiften erlægges „af alle Brænderier i hvilke der tilvirkes Spiritus ved Anvendelse af Sæd eller Kartofler eller begge i Forening“, og derefter hedder det: „Af Brænderier, i hvilke der tilvirkes Spiritus paa anden Maade“ osv. Jeg veed dog vistelig ikke — men det maa formodentlig ligge i min Uvidenhed — at man har nogen anden Maade til at fæste sig Brændevin eller Spiritus, hvad man vil kalde det, end ved Hjælp af Korn og Kartofler. (Stemmer: Sukker og Røer!) Det er ikke Tilfældet endnu, og hvad der kan komme ud af disse Gjenstande, skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg vil dernæst sige, at det forekommer mig, at den formistligste Maade at opkræve Skatten paa, vilde være været efter det Produkt, som ethvert Brænderi frembragte; det tror jeg er den simpleste og ligeligste Maade for alle Brænderier, store og smaa. Hvad der nu foreslaas, tror jeg nok vil være til Bedste for de store, men til Skade for de mindre Brænderier, hvormod en ensartet Skat af det Produkt, som hvert Brænderi frembragte, vilde,